

Bohatí Chudáci

ROMÁN : : : MADARSKY NAPSAL M. JÓKAI

Sluhovi, po němž list odeslala, přísně nařídila, aby hleděl přivést detektiva co nejdříve.

Byla tou měrou zaujata záměrem, že učinila si vyčkáti příchod svého spojence tak jak byla rozehřívána a rozčilená rozmluvou se svojí dezerou.

Posadila se na pohovku a oddala se myšlénkám, z nichž teprve po hodině vyrašil jí přehod toužebně očekávaného Rezneka.

"Přicházím na rozkaz milostivé paní hraběnky," pravil detektiv hluboce se ukláněje.

"Mám pro vás důležité zprávy, milý pane," počala hraběnka. — "Deeru svoji jsem již našla, mluvila jsem s ní před hodinou, avšak přesevěřila jsem se, že právě nyní ztratím ji asi úplně a navždy."

"Jak to, paní hraběnko?"

"Deera moje po celý ten čas, co na všech stranách jsme ji hledali, živila se v Peorii jako nuzná švadlena a posud nalézá se ve službě v modním obchodě na Vídeňské třídě. Učinila jsem opatření v obchodě tomto, aby musila mi přinést krajky na ukázkou. Tvrдила stále a stále že jmenuje se Lydie Gratulinová a totožnost své osoby prokázati může křestním a domovským listem. Patrně má tyto listiny po zemřelé dívce, o níž se mi zmínil omen strážník, jehož ke mně jste poslal."

"Postarám se, aby jí tyto listiny policejné byly odejmuty," vpadl detektiv hraběnce do řeči.

"Učiníte tak, lze-li to provésti bez veřejného pohoršení," přisvědčovala hraběnka. "Na těchto listinách mnoho nyní záleží, Deera moje dle vlastního svého prohlášení chce se státi ženou strážníka Johánka, svého strážníka číslo 116, jehož svého času v nemocnici jsem navštívila, jenž věděl již od počátku o tajemství mé deery a neprozradil je, ani když slibovala jsem za to odměnu půl milionu zlatých."

Detektiv zesínal ve tváři, když toto uslyšel.

"Strážníka Johánka chce si vzíti za muže? Tedy jsou spolu již tak daleko? O nicméně, pofouchlý Johánko!"

Těmi slovy ulevoval Rezněk svému rozhořčení, nedbaje, že nalézá se ve hraběncím salonu.

"Tento strážník," pokračovala hraběnka, "jako by se spojil s mojí dezerou, jen aby vykonal mohla svoji pomstu, aby mohla na vždy zavrhnutí jméno hraběcí. Jde tedy o to odstraniti na čas tohoto muže, učiniti ho neškodným. Snad bych mohla dosíci toho, aby byl ve služebních záležitostech poslán pryč z hlavního města a mezi tím by se mi snad podařilo přikaziti na dobro záměry deeriny ohledně sňatku."

"S Johánkem to již neptáje," poznamenal Rezněk v patrném nepokojí. "Zdá se, že vše lépe jest nastrojeno, než si myslíme. Právě dnešního jitra vyměnil strážníkem uniformu za oblek občanský. Jíž dlele zanechal se sice úmyslem opustiti policejní službu, avšak odkládal s tím ustavičně. Dnešního jitra přišel v náladě jakási slavnostní k městskému hejtmanovi a žádal, aby z důležitých příčin mohl býti hned propuštěn. Městský hejtman byl tomuto člověku vždycky zvláště nakloněn a se zřetelem k jeho dlouhému pobytu v nemocnici svolil k této žádosti. Joháněk není tedy více strážníkem. Včera viděl ho některí z našich lidí na procházce a jakousi hezkou dívkou."

"To byla má deera!" zvolala hraběnka chvěje se hlasem.

"A také dnes ráno viděl ho jeden z našich strážníků sejtí se na rohu Vídeňské třídy s touž dívkou, jež nosla v ruce jakousi krabici."

"Mluvila s ní dříve než se mnou?" zájímá hraběnka.

"Z toho všeho jde na jevo," pokračoval Rezněk, "že strážník Joháněk po dlouhou dobu vodil mě i celou policii za nos, jen aby ukryl stopu komtesy. Nepochopuji, jak mohl jemu býti tak krátkozraký! Inu avšak, policii stať dovede osádití opět policii sta. Avšak bez náležitě to pro

něho nezůstane, třeba byl již dnes odložil uniformu. Postarám se, aby musil se zodpovídati z provinění, jehož dopustil se klamáním svých představených."

"Podnikněte proti němu, co jen za dobré uznáte," pravila hraběnka, "avšak nečinite ničeho, co by celou tuto záležitost mohlo uvést i veřejnosti do styku. Proto myslím, že Johánka více stíhati nemůžete, neboť nyní, kdy vystoupil z policejní služby, přísluší nad ním právomoc toliko soudu a tomu třeba se vyhnouti."

"Což paní hraběnka bojí se soudu?"

"Ovšem a sice z toho důvodu, že jednání před soudem jest veřejné a že o každé zajímavé věci, soudem projednávané, dostane se zpráva do novin. Já pak nemohu dopustiti, aby komtná historie naší rodiny stala se předmětem veřejného klepu. Raději podrobím se všemu, raději odřeknu se — když to musí býti — i svého dítěte!"

"Potom věru nevím, zdaž potlačí se nám dosíci toho, aby komtesa nepravděla svoji vůli. Policie není za nynější doby všemohoucí a vše, co podniká, musí činiti tak, aby o svém jednání každé chvíle podati mohla účet soudu a veřejnosti. Svolte k tomu, abych jednati mohl bezohledně dle předpisů zákonu a ubezpečte ji vás, že již v nejbližších dnech máte komtesu ve svém domě, a zároveň vám zaručuji, že Joháněk snad již zitra dostane velice nemilou pozvánku od vyšetřujícího soudece."

"Ne, ne! K tomu nemohu svoliti," vzpírala se hraběnka.

"Pak se připravte, milostivá paní hraběnko, že stanete se — tehny bývalého policejního strážníka."

"Kdybych byla obyčejnou ženou občanou, kdybych neměla zvláštních povinností ke svému rodu a kdyby deera moje přiváděla si takového muže, jakého v onom strážníku jsem poznala, tu byla bych spokojenou a zehnalá bych její volbě. Jsem žena a dovedu něco podobného oceniti. Jíž z okolností, že věděl o tajemství mé deery a neprozradil je ani za půl milionu, ba přímo přede mnou odměnu odmítl, když konečně, nevím, z jaké pohnutky, na její stopu mne uvedl, svědčí zřejmě, že není to člověk obyčejný. Přes to však byla bych ráda, kdybyste nějak překazil jeho styky s mojí dezerou."

"Pokusím se o to, paní hraběnko," pravil Rezněk a ustoupil ke dveřím na důkaz, že již odejti chce.

Výklady hraběnciny patrně jej mnoho ne bavily.

Na půlmilionovou odměnu nebylo již naděje a proto její celá ta historie více ani nezajímal.

Avšak hraběnka postoupila k němu blíž a pokračovala:

"Jste přítelem onoho muže a tu byste mohl domluvou neb snad jinak pohnouti jej, aby přiměl moji deeru, by se domů vrátila. Podaří-li se vám to, jsem ochotna rozdělití slibený půl milionu mezi vás oba."

Detektiv mlčky se uklonil a hraběnce se poroucel.

Odešel rozmrzen, z čehož soudila hraběnka, že od člověka toho nemůže již mnoho očekávati. Patrně nevěřil, že podaří se mu získati aspoň polovici slibené odměny. Aby tedy rozutila jeho horlivost, umínila si, že pošle mu značnější částku než do bytu jako zálohu za slibený veliký dar.

XXVIII. Kdo zvištěl?

Hraběnka dobře tušila při rozmluvě s detektivem, že její deera dříve mluvila s Johánkem, než k ní vešla s krajkami do paláce.

Lydie Gratulinová připravuje se na cestu ke své matce, uznala za dobré spraviti o tom svého dáverníka. Malá Marka byla v obchodě zaměstnána a jiné osobě důvěřovati nemohla.

Proto odhodlala se vyhledati sama již časné ráno byt Johánkův.

Bylo to poprvé v jejím životě, co samotna veházela ke muži, o němž věděla, že bude jí s ním mluviti beze svědků mezi čtyřmi stěnami.

Avšak vešla bez ostýchání jako ke starému, dobrému příteli a také bez ostýchání vyložila překvapenému strážníku příčinu svého příchodu.

"Nemám nikoho kromě vás, k němuž bych se uchýlila v nejkritičtější snad chvíli svého života," dodávala. "Tuším, že dnes bude vše moje rozhodnuta snad již pro vždy, neboť jsem pevně odhodlána setrvati ve svém vzdoru a neuznati hraběnku za svoji matku."

"A očekáváte, že hraběnka bez boje a bez pokusů zoufalých odřekne se své deery?" zeptal se Joháněk.

"Nechť děje se cokoli, jsem a zůstanu Lydie Gratulinovou!"

"Obávám se, že po svém dnešním setkání s hraběnkou, k němuž právě se chystáte, nebudete moji dlouho jména toho užívati."

"Doufám i potom ve vaši ochranu a budeli třeba, zakryju vypůjčené své jméno ještě jiným jménem."

"Jak to?" zeptal se Joháněk.

"Mohli-li jste dáti své mrtvé dívce své jméno, aby jako vaše sestra mohla býti pohřbena, budete moji snad tím spíše dáti své jméno mně, která přese všechno svůj osud ochce býti pohřbena, která chce žiti již jen proto, že poznala na světě aspoň jediného člověka, jenž by se chtěla úplně obětovati."

Tvář slečnina změnila se při těchto slovech a zraky její, z polštiku k zemi upřené, povznosy se jako zářivé hvězdy ke tváři Johánkově.

Co pověděli si nyní oba v jediném dlouhém pohledu, nebylo jim lze ani slovy označiti. Strážník uchopil její ruku a přivínil jí ke rtům. Nebránila se a dovořila, aby opět a opět ruku její líbal.

Ale neoddal se nížádné výměně sladkých slov, ani rozpuštěnému významu svých slov. Okolnosti, za jakých vyvíjel se jejich vzájemný poměr, nedovolovaly jim, aby dle setrvati mohli při vlastních svých čitech a dojmeh, a nutily je k činům, součertějším k udělení malého toho ráje, který kynul oběma jen tenkrát, když budou moji při sobě zůstati, když komtesa dovede uhlájeti své stanovisko jako prostá a chudá švadlena.

Proto uznal Joháněk za dobré poděkovati se ještě dnes z policejní služby a vymámiti se tak z povinnosti, jež beztoho již dávno nesrovnávaly se s tím, co pro tuto dívku podnikal.

Od té chvíle, co propuštěn byl z nemocnice, službu ještě nenastoupil: k vůli zotavení byly mu povoleny delší prázdniny a proto soudil, že městský hejtman nebudě mu činiti žádných překážek, zvláště kdy mohl se již vykázati rozhodnutím městského úřadu o besedě, jímž zabezpečeno mu dosti výhodné místo při městské plynárně.

Vydal se současně s dívkou na cestu, která měla se státi rozhodnou pro oba. Dívka šla do hraběcího paláce, aby dovržila a na vždy rozhodla svůj spor s matkou, on pak šel složit svoji uniformu, aby věnovati se mohl životu občanskému. Rozešli se na blízku paláce a před rozchodem podali si ruce se slibem, že ještě téhož dne spolu se sejdou, aby navzájem výsledek své cesty si sdělili a na dalším se ustanovili.

Tím, co tuto předeházel, lze vysvětliti zvláště počínání dívčino před hraběnkou, tím lze také vysvětliti její prohlášení, že zadána jest mu, jehož nade všechno etí a si vůli.

Dobu schůze po oboplném vyřízení svých záležitostí určil si na večer a sice tentokrátě až za městem na téže straně, po níž den před tím ubíral se ke hrobu Lydie Gratulinové.

Joháněk, jenž dostavil se již ve slavném oděvu občanském, vyslechl nejprve podrobnou zprávu o návštěvě slečniny u hraběnky, načež počal sdělovati své noviny, jež byly nemála zajímavý a naplnily dívku velkým nepokojem.

(Pokračování)

gives Cory truly
F. J. Stijck
Creta Nel

Mnoho z Vás

zná již pana Štípka, avšak těm, kdo dosud neměli potěšení sejtí se s ním, rádi povíme, že jest v našich službách již pět minulých let a že požívá naší veškeré důvěry. Mnoho z Vás vložilo již svoji důvěru na nás prostřednictvím jeho a doufáme, že ještě mnozí z Vás tak učiní, jakmile budete míti příležitost sejtí se s ním. Přinááme Vám zprávu, která znamená ušetření dollarů, jež jste dříve ztráceli při svém chovu prasat. Když Vám prodá lék, který odstraní červy, návaly a horečku a ochrání Vaše prasata proti nemoci, poznáte, že budete dělati větší peníze, než jste vydávali před tím. Pan Štípek navštívuje výlučně český lid, a když přijme od Vás objednávku, zanechá Vám předpis o krmení tiskéno ve Vašem vlastním jazyku. Poněvadž cestuje po velkém území, není mu vždycky možno, aby k Vám přišel právě, když potřebujete léku, tak že když pošlete poštovní objednávku buď panu Štípkovi anebo přímo nám, bude jí věnována naše nejlepší pozornost a učiníme vše možné, a bychom Vás dokonale uspokojili.

Naše záruky a naše doporučení:

\$1,000.00 pokuty **\$500.00 pokuty**

Naše zboží rozhodně prodává se a jest zaručeno ve smyslu zákona o čistých potravinách a léčích ze dne 30. června r. 1906, a dále jsme ochotni vyplatiti \$1,000.00 pokuty každému, kdo může nalézt v našich léčích nějaký parafélek nebo součástku, která nemá léčivých vlastností.

Hofejší záruka rozhodně znamená, že nekupujete v tomto léku bezcennou látku, jež se obyčejně vyskytuje v krmivu pro dobytek. Přibíjíme tu fakt, že jest provozován s lidem graft, co se říká krmiva pro dobytek, avšak my si přejeme, abyste věděli, že naše výrobky nejsou krmivem, nýbrž lékem. Ve skutečnosti pěstujete si krmivo sami. Co dává, jest pouze něco, co by odstranilo neštěstí. Pak budete míti vzrůst a výživu.

Prosíme, dejte pozor na dopis od Jamesa Wilsona, sekretáře zemědělství, Washington, D. C.

C. B. REMEDY CO., COUNCIL BLUFFS, IA. Únor, 1908. PÁNOVÉ: Dávám Vám svolenost a přijeti Vaší záruky učiněné a spěšně potvrzená před notářem a po zanesením, že byla správně zanesena pod číslem 12397. 8 únor JAMES WILSON, sekretář.

Článek smlouvy

V případě nemoci v 90 dnech od data Vaší objednávky, nebo kdyby užívaní tohoto léku nemělo výsledku, uvědomte nás a budeli si přáti, opatříme zkušeného demonstratora, aby osetil Vase stádo bez výloh, vyjma do pravu do a z Council Bluffs, předpokládá, že tento rozkaz postačí pro ošetření stáda sto liber pro každý 25 až 30 kus.

Není druhé společnosti, která by Vám nabízel tak zaručený prostředek a takovou ochranu. Žádáme Vás o Vase rozkazy a učiníme vše, abychom mohli dokázati, že jsme hodni Vaší důvěry a přízně. Náš lék stojí 10c libra, při objednávce sto liber a platíme dovozní při objednávkách za hotové.

Council Bluffs Remedy Co., Council Bluffs, Iowa. Datum: 191... PÁNOVÉ: Prosím, zašlete do města... státu... liber léku pro dobytek za... centů libru C. O. D. nákladním vlakem vyplacené na moji stanici. 100 liberůl objednávka 10c za libru. 300 liberůl objednávka 9c za libru. 1000 liberůl objednávka 8c za libru. (Podpis) Pošta: Vypřacené při objednávkách za hotové.

Potřebujete-li léku, abyste chránili své stádo v tento čas, vyplňte horní řádky a pošlete nám je poštou hned

COUNCIL BLUFFS REMEDY CO.
COUNCIL BLUFFS, IA. - PEORIA, ILL.